

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน ลูกคือดวงดาวที่มีชีวิตของโลก ลูกต้องให้แสงแก่ทั้งโลก

คำถาม: ชีพบาบาทำให้ร่างของลูกบริสุทธิ์ได้อย่างไร?

คำตอบ: ท่านได้ให้ของขวัญของความรู้แก่ลูกผ่านแม่บราห์มาและทำให้ร่างของลูกบริสุทธิ์เหตุนี้เองจึงมีการร้องเพลงสรรเสริญท่าน:

ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ เวลาลูกกำลังดื่มมนของความรู้ผ่านแม่บราห์มาที่จะทำให้บาปทั้งหมดของลูกถูกตัดทิ้งไป และลูกจะกลับมาบริสุทธิ์

โอมซานติ พ่อทางจิตนั่งที่นั่นและอธิบาย: เช่นที่มีดวงดาวบนท้องฟ้าดั่งนั้นด้วยได้มีการจดจำถึงลูก ๆ ว่าลูกคือดวงดาวของโลก พวกเขานั่นก็เรียกว่าเป็นเทพแห่งสวรรค์ด้วยเช่นกัน ในความเป็นจริงเขาเหล่านั้นไม่ใช่เทพ ลูกนั้นมีพลังมากกว่าพวกเขาเพราะลูก ๆ ดวงดาวทั้งหลายให้ความสว่างแก่ทั้งโลก ลูกคือผู้ที่กลายเป็นเทพ การขึ้นและการตกที่เกิดขึ้นนั้นเป็นของลูก ดวงดาวเหล่านั้นได้ให้แสงสว่างแก่เวทีแต่พวกเขาไม่สามารถจะเรียกได้ว่าเป็นเทพ เวลาลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ ลูกคือผู้ให้ความสว่างแก่ทั้งโลก ในเวลานี้มีความมิดอย่างที่สุดปกคลุมทั้งโลก ทุกคนนั้นได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นพ่อได้มาเพื่อทำให้ลูก ๆ ที่สุดแสนหวานกลายเป็นเทพ มนุษย์คิดว่าทุกคนเป็นเทพ พวกเขาแม้แต่พูดว่าพระอาทิตย์เป็นเทพ ในบางที่พวกเขาแม้แต่ชักธงของพระอาทิตย์และเรียกตนเองว่าเป็นสุริยะวงศ์ ในความเป็นจริงลูกคือสุริยะวงศ์ พ่อที่นั่งที่นั่นและอธิบายแก่ลูก ๆ ในเวลานี้มีความมิดอย่างที่สุดในบาร์ต ในเวลานี้ต้องมีแสงสว่างในบาร์ตเท่านั้น พ่อกำลังให้น้ำมนของความรู้แก่ลูก ๆ ลูกเคยหลับใหลในการหลับใหลของความไม่รู้ พ่อได้มาเพื่อปลุกลูกให้ตื่นขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ท่านพูดว่า: ตามแผนของละครพ่อมาอีกครั้งในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดของทุกวงจร ยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนั้นไม่ได้อ้างอิงไว้ในคัมภีร์เพียงลูก ๆ เท่านั้นที่รู้ถึงยุคนี้ในเวลานี้เพราะเวลาลูกกำลังจะกลายเป็นดวงดาวและแล้วลูกก็กลายเป็นเทพ เป็นการกล่าวถึงลูก ๆ เท่านั้นว่า: ขอคารวะต่อเทพแห่งสวรรค์ จากการเป็นผู้กราบไหว้บูชาเวลาลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่สมควรแก่การกราบไหว้บูชา ที่นั่นลูกนั้นมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา สิ่งนี้ต้องเป็นที่เข้าใจ สิ่งนี้เรียกว่าเป็นการศึกษาทางจิตไม่สามารถมีการบรรจบระหว่างผู้ใดในสิ่งนี้ ครูนั่นก็สอนในวิธีที่ธรรมดาและเด็ก ๆ ก็ศึกษาในวิธีที่ธรรมดาไม่มีเรื่องของการบราในสิ่งนี้ ผู้นี้ไม่ได้พูดว่าเขาคือพระเจ้า เพียงลูก ๆ เท่านั้นที่รู้ว่าผู้เดียวที่กำลังสอนลูกคือชีพบาบาที่ไม่มีตัวตน ท่านไม่มีร่างของท่านเอง ท่านพูดว่า: พ่อเยี่ยมร่างนี้มาใช้ เหตุใดท่านจึงเรียกว่าเป็น “พาหนะที่โชคดี?” เพราะท่านนั้นคือพาหนะที่มีโชคอย่างมาก ๆ ท่านคือผู้ที่ได้กลายเป็นนายของโลกและดั่งนั้นท่านคือบัคกีราท (พาหนะที่โชคดี) ความหมายของสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดควรจะเป็นที่เข้าใจ นี่คือการศึกษายิ่งใหญ่ที่สุด ในโลกไม่ได้มีสิ่งใดนอกจากความหลอกลวง ได้มีคำกล่าวไว้ว่า: เรือของสังคมนั้นจะโคลงเคลงจะไม่จม ทุกวันนี้มีพระเจ้าหลายต่อหลายประเภทที่ได้ปรากฏขึ้น ทั้งพวกเขาไว้ พวกเขาแม้แต่พูดว่าก่อนกรวดและก่อนหินนั้นเป็นพระเจ้า พวกเขาได้ทำให้พระเจ้าเร่ร่อนไปทั่วอย่างมากมาย! พ่อที่นั่งที่นั่นและอธิบายเช่นที่พ่อทางร่างโลกเคยอธิบายแก่ลูก ๆ ของเขา อย่างไรก็ตามพ่อเช่นนั้นก็จะไม่เป็นครูและเป็นครูเช่นกัน เด็กนั้นก่อนอื่นก็ถือกำเนิดกับพ่อและแล้วเมื่อเขาโตขึ้นอีกเล็กน้อยพวกเขาก็ต้องการครูที่จะสอนพวกเขาและแล้วก็ต้องการครูหลังจากอายุ 60 ปี ผู้เดียวที่เท่านั้นที่เป็นพ่อ ครู และสัทครู ท่านพูดว่า: พ่อคือพ่อของลูก ๆ ดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียน ดวงวิญญาณนั้นก็เรียกว่าดวงวิญญาณแต่ได้มีการให้ชื่อไว้มากมายกับร่าง เพียงแต่คิดถึงสิ่งนี้ นี่คือการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัด สิ่งซึ่งถูกกำหนดไว้แล้วนั้นกำลังเกิดขึ้น ไม่มีสิ่งใดใหม่ นี่คือการที่ถูกละทิ้งแล้วตลอดไปที่เผ่าแต่หมุนไป ดวงวิญญาณทั้งหมดคือนักแสดง ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ที่ใด? ลูกจะพูดว่า: พวกเราคือผู้อาศัยของบ้านของเรา อาณาเขตสูงสุดและแล้วพวกเราที่มาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทที่ไม่มีขีดจำกัดของเรา พ่ออาศัยอยู่ที่นั่นเสมอ ท่านไม่ได้กลับมาใช้ชาติเกิด พ่อผู้สร้างบอกลูกถึงสาระของตัวท่านเองและสิ่งสร้างในเวลานี้ ท่านเรียกลูก ๆ ว่า “ผู้คงแก่จรแห่งการสำนึกในตนเอง” ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งนี้เพราะพวกเขาคิดว่าวิษณุคือผู้คงแก่จรแห่งการสำนึกในตนเอง ดั่งนั้นพวกเขาถาม: เหตุใดลูกจึงเรียกมนุษย์เช่นนั้น? เพียงลูกเท่านั้นที่รูสิ่งนี้ เมื่อไหร่ที่ลูกเคยเป็นศูทร ลูกเคยเป็นมนุษย์และเวลาลูกได้กลายเป็นบราห์มิน ลูกนั้นยังคงเป็นมนุษย์และเมื่อลูกได้กลายเป็นเทพลูกก็จะยังคงมนุษย์ อย่างไรก็ตามเป็นบุคลิกภาพที่เปลี่ยนไป เมื่อราวันมา, บุคลิกภาพของลูกก็ถูกทำลายไปอย่างมาก ก็เลสเหล่านั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง เวลานั้นพ่อกำลังบอกลูก ๆ ถึงเรื่องราวของความ เป็นอมตะ ลูกเคยได้ยินเรื่องราวมากมายในหนทางของบัคตี พวกเขาพูดว่า เจ้าแห่งความเป็นอมตะได้บอกเรื่องราวแห่งความเป็นอมตะแก่ภาวตี อย่างไรก็ตามอย่างแน่นอนที่เคยเป็นช่างกัที่ถ่ายทอดเรื่องราวให้แก่เธอ ชีวานั้นจะสามารถบอกสิ่งนั้นได้ อย่างไร มนุษย์มากมายอย่างยั้งนั้นก็ไปเพื่อรับฟังสิ่งนั้น พ่อที่นั่งที่นั่นและบอกเรื่องราวต่าง ๆ ของหนทางของบัคตีแก่ลูก พ่อไม่ได้พูดว่าบัคตีนั้นไม่ดี ไม่เลย แต่นั่นเป็นละครที่คงอยู่ตลอดไปที่ได้มีการอธิบายแก่ลูก เวลานั้นพ่อพูดว่า: อันดับแรกคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณนี่คือสิ่งหลัก พระเจ้าพูด: มานมานะบาฟ! อะไรคือความหมายของสิ่งนั้น? พ่อที่นั่งที่นั่นและบอกลูกถึงความหมายด้วยปากนี้

และดังนั้นนี่คือเกมกุกซ์ได้มีการอธิบายด้วยเช่นกันว่าเป็นไปต่อผู้เดียวที่ลูกพูดว่า: ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ ดังนั้นท่านได้นำลูก ๆ ทั้งหมดมาเลี้ยงดูผ่านแม่นี้ ชีพบาบาพูดว่า: พ่อได้ให้ผมของความรู้แก่ลูกด้วยปากนี้และดังนั้นบาปทั้งหมดของลูกจึงถูกเผาทั้งและลูก ๆ ดวงวิญญาณได้กลับมาบริสุทธิ์ดังนั้นลูกจึงได้รับรางวัลที่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์และแล้วก็เฝ้าแต่ลงบันไดมาทีละน้อย เวลานั้นลูก ๆ ดวงวิญญาณได้เข้าใจแล้วว่าลูกเคยบริสุทธิ์และร่างของลูกเคยบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน และแล้วตามละครลูกได้เข้ามาสู่วงจรของ 84 ขาติเกิดเวลานี้ลูกไม่บริสุทธิ์อีกต่อไป ในเวลานี้ก็จะกล่าวได้ว่ามี 9 กระรัต ในเวลานี้มีเปอร์เซ็นต์เล็ก ๆ เท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ ลูกไม่สามารถพูดว่าสิ่งนั้นได้หายไปอย่างสมบูรณ์ มีชิ้นส่วนเล็ก ๆ ของความสงบที่หลงเหลืออยู่ พ่อได้ให้สัญญาณนี้แก่ลูก ภาพลักษณ์ของลักษมีและนารายณ์คืออันดับหนึ่ง เวลานั้นทั้งวงจรได้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูก คำแนะนำของพ่อได้เข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขาด้วยเช่นกัน แม้ว่าลูก ๆ ดวงวิญญาณนั้นไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์สมบูรณ์ ลูกก็มีคำแนะนำของพ่ออยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อได้แสดงให้เห็นถึงวิธีการที่จะกลับมาบริสุทธิ์ อัลลอยด์ที่อยู่ในดวงวิญญาณจะสามารถถูกขจัดทิ้งไปได้อย่างไร? มีการจารึกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงสำหรับสิ่งนั้น สิ่งนี้เรียกว่าสนามรบ ลูกแต่ละคนคือทหารที่เป็นไทแก่ตนเองในสนามรบ ในเวลานี้ลูกแต่ละคนจะสามารถทำความเพียรพยายามได้มากเท่าที่ลูกต้องการ เป็นหน้าที่ของนักเรียนที่จะทำความเพียรพยายาม เมื่อลูกไปที่ใดก็ตามจงเฝ้าแต่เตือนกันและกัน: มานมานะบาฟ! ลูกจดจำชีพบาบาหรือไม่? เพียงแต่ให้สัญญาณนี้แก่กันและกัน การศึกษาของพ่อคือสัญญาณและเหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: ร่างของลูกได้กลับมาบริสุทธิ์ในเพียง 1 วินาที พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก เมื่อลูกได้กลายเป็นลูก ๆ ของพ่อลูกนั้นก็กลายเป็นนายของโลกและแล้วก็มีอำนาจในการปกครองในโลกเช่นกัน ความเพียรพยายามที่ลูกต้องทำคือการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในสิ่งนั้นแต่ไม่เช่นนั้นแล้วก็มีการหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที สิ่งนี้ถูกต้องใช้หรือไม่? ขึ้นอยู่กับลูกแต่ละคนที่จะทำความเพียรพยายาม เฝ้าแต่จดจำพ่อแล้วดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกจะกลับมาสาโทประธานและกลายเป็นนายของโลกที่สาโทประธาน ลูกได้กลับมาสาโทประธานจากทาโมประธานมาแล้วมากมายหลายครั้ง วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไปไม่เคยจบสิ้น พ่อที่นั่งนี้และอธิบายอย่างดีมาก ท่านพูดว่า: พ่อมาทุก ๆ วงจร ลูก ๆ เชื่อเชียวพ่อให้มาในโลกที่สับสน ลูกได้ให้คำเชื่อเชียวใดแก่พ่อ? ลูกพูดว่า: พวกเราได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และดังนั้นได้โปรดมาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์เถิด! เป็นการเชื่อเชียวที่แสนมหัศจรรย์ของลูก! ลูกพูดว่า: พาพวกเราไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขและดังนั้นพ่อคือผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของลูก นี่คือการละเล่นของละครด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าลูกศึกษาสิ่งเดียวกันทุก ๆ วงจรและเล่นบทบาทของลูก เป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาทของเขา ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้พ่อก็กำลังมองดูดวงวิญญาณ ท่านมองดูที่ดวงดาว ดวงวิญญาณนั้นเล็กอย่างยิ่งราวกับว่าเป็นประกายของดวงดาว ดาวบางดวงนั้นก็สว่างไสวอย่างยิ่งและบางก็หรี่สลับ บางก็อยู่ใกล้กับพระจันทร์มากกว่า ลูกเองกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์อย่างยิ่งด้วยพลังโยคะและดังนั้นลูกจึงเปล่งประกาย บาบาพูดด้วยเช่นกันว่า: พ่อจะให้ดอกไม้แก่ผู้ที่เป็न्दวงดาวที่ดีมากในบรรดาลูก ๆ ลูก ๆ รู้จักกันและกันด้วยเช่นกัน บางก็เข้มแข็งอย่างยิ่งอย่างแท้จริงและบางก็อ่อนแอ ดวงดาวเหล่านั้นไม่สามารถเรียกว่าเป็นเทพ ลูกเองก็เป็นมนุษย์ อย่างไรก็ตามพ่อทำให้ลูก ๆ ดวงวิญญาณบริสุทธิ์และทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก พ่อให้อำนาจแก่ลูกอย่างมากมาอย่างเป็นมรดก ท่านคือพ่อผู้ทรงอำนาจใช้หรือไม่? พ่อพูดว่า: พ่อให้อำนาจอย่างมากมาแก่ลูก ๆ ได้มีการร้องเพลงด้วยเช่นกันว่า: ชีพบาบา ท่านนั่งที่นี้และเปลี่ยนพวกเราจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพด้วยการศึกษานี้ น่าประหลาดใจ! ไม่มีใครอื่นทำให้พวกเราเป็นเช่นนี้ การศึกษาคือแหล่งแห่งรายได้ของลูก ท้องฟ้าและผืนดินทั้งหมด ฯลฯ ได้กลายเป็นของเรา ไม่มีใครสามารถขโมยสิ่งนั้นไปจากพวกเราได้ สิ่งนั้นเรียกว่าอาณาจักรที่ไม่สั่นคลอน ไม่มีใครสามารถทำลายสิ่งนั้น ไม่มีใครสามารถเผาสิ่งนั้นดังนั้นลูกควรจะทำตามศรัทธาของพ่อนั้น ลูกแต่ละคนต้องทำความเพียรพยายามเฉพาะตนของลูกเอง ลูก ๆ ได้สร้างพิพิธภัณฑน์ ฯลฯ เพื่อที่ด้วยรูปภาพเหล่านั้นที่ลูกสามารถอธิบายแก่ผู้ที่ติดเทียมกับลูก พ่อเฝ้าแต่ให้การกำหนดแก่ลูก: ลูกสามารถสร้างภาพใดก็ตามที่ลูกต้องการ สติปัญญาของทุกคนนั้นทำงาน ได้มีการทำสิ่งเหล่านี้ขึ้นเพื่อให้ประโยชน์แก่มนุษย์ ลูกรู้ว่าใครก็ตามสามารถมาที่ศูนย์ ดังนั้นลูกควรที่จะสร้างวิธีการใดที่ผู้คนที่มาด้วยตนเองจะได้รับชมหวานนี้? เมื่อชมหวานของใครบางคนนั้นดีมากก็ได้มีการโฆษณาพวกเขา(โดยผู้ที่ได้ลิ้มลองชมหวานเหล่านั้น) พวกเขาทั้งหมดก็จะบอกผู้อื่น: ไปร้านนั้นร้านนี้ นี่คือชมหวานอันดับหนึ่งที่ดีที่สุด ไม่มีใครอื่นสามารถให้ชมหวานเช่นนั้นได้ เมื่อใครบางคนเห็นสิ่งนั้นเขาก็ไปและบอกผู้อื่น แน่แน่นอนที่ลูกจะคิดว่าทั้งบาร์ตจะสามารถไปสู่ยุคทองได้อย่างไร ลูกอธิบายอย่างมากมาเพื่อสิ่งนั้นแต่พวกเขามีสติปัญญาที่เป็นหินและดังนั้นสิ่งนั้นจึงใช้ความเพียรพยายาม ลูกเองก็ต้องเรียนรู้วิธีการที่จะล่าเหยื่อเช่นกัน ก่อนอื่นใดลูกเรียนรู้วิธีการที่จะล่าเหยื่อเล็ก ๆ ต้องอาศัยพลจะกำลังที่จะล่าเหยื่อที่ใหญ่ขึ้น มีนักปราชญ์ที่ยิ่งใหญ่มากมายผู้ที่เคยศึกษาพระเวทและคัมภีร์ พวกเขาคิดว่าตนนั้นเป็นผู้มีอำนาจที่แสนจะยิ่งใหญ่ ในบันเรศพวกเขาได้รับสมญาที่ใหญ่โตอย่างยิ่งเหตุนี้เองบาบาจึงอธิบาย: ก่อนอื่นใดเริ่มงานรับใช้แก่ทุกคนในบันเรศ เมื่อเสียงของ

บุคคลสำคัญนั้นปรากฏขึ้นและแล้วผู้อื่นก็จะรับฟัง ไม่มีใครรับฟังผู้ที่อ่อนอาวุโส ลูกต้องอธิบายแก่สิ่งใดผู้ที่คิดว่าตนเป็นผู้มีอำนาจของคัมภีร์ พวกเขาได้รับสมญาที่แสนจะยิ่งใหญ่ แม้แต่ชีพบาบาก็ไม่ได้มีสมญามากมาย เป็นอาณาจักรของหนทางของบัดดีและแล้วก็ได้กลายเป็นอาณาจักรของหนทางของความรู้ ไม่ได้มีบัดดีในหนทางของความรู้และแล้วก็ไม่มีความรู้อย่างแท้จริงในบัดดี ดังนั้นพ่ออธิบายทั้งหมดนี้ พ่อมองดูที่ลูก ๆ ทั้งหมดด้วยความเข้าใจว่าลูกทั้งหมดที่กำลังนั่งที่นั่นคือดวงดาว ลูกต้องละทิ้งสำนึกของร่างกายเช่นที่มีประกายของดวงดาวที่อยู่เบื้องบนดังนั้นด้วยมีประกาย ที่นั่นบ้างก็ได้กลายเป็นผู้ที่มีแสงสว่างไสวอย่างยิ่ง พวกเขาเป็นดวงดาวของโลกผู้ที่เรียกว่าเป็นเทพ นี่คือนิยามที่ไม่มีขีดจำกัดที่แสนจะยิ่งใหญ่ พ่อได้อธิบายว่า: นั่นคือกลางวันและกลางคืนที่มีขีดจำกัด นี่คือนกกลางคืนของครึ่งหนึ่งของวงจรรและกลางวันของครึ่งหนึ่งของวงจรถือเป็นสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด ในกลางวันไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความสุข ไม่มีความจำเป็นที่จะเร่งร้อนไปที่ใดอื่นในความรู้มีความสุขในขณะที่ในบัดดีมีความทุกข์ ไม่มีการอ้างอิงถึงความทุกข์ในยุคทอง ไม่มีความตายที่นั่น ลูกเอาชนะความตาย ไม่มีการอ้างอิงถึงความตาย นั่นคือดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ลูกรู้ว่าพ่อกำลังบอกเรื่องราวแห่งความเป็นอมตะสำหรับดินแดนแห่งความเป็นอมตะแก่ลูก ลูกที่สุดแสนหวานมีความรู้ทั้งหมดของทั้งวงจรรในสติปัญญาของลูกในเวลาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ลูกรู้ว่าบ้านของลูก ๆ ดวงวิญญาณคือธาตุบราห์ม ลูกมาที่นั่นจากที่นั่นตามลำดับกันไปเพื่อเล่นบทบาทของลูก มีดวงวิญญาณอยู่มากมาย พ่อจะไม่นั่งและพูดถึงลูกทุกคนและแต่ละคนเป็นการส่วนตัว ท่านบอกทุกสิ่งแก่ลูกในสาระ มีกึ่งก้านอยู่มากมาย ต้นไม้ที่นั้นก็เติบโตขณะที่ก้านนั้นแผ่แต่ปรากฏขึ้น มีผู้คนมากมายผู้ที่ไม่รู้แม้แต่เกี่ยวกับศาสนาของตนเอง พ่อมาและอธิบาย: ตั้งแต่เดิมแล้วลูกเป็นของศาสนาเทพ อย่างไรก็ตามเวลานี้ลูกได้อยู่อย่างคดโกงในศาสนาและการกระทำของลูก ในเวลานี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูก ๆ ว่าตั้งแต่เดิมแล้วลูกเคยเป็นผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบและแล้วลูกก็ได้มาที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของลูก เคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เคยเป็นราชวงศ์ของพวกเขา เวลานั้นลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อได้บอกลูกแล้วว่าลูกเคยเป็นสุริยวงศ์และแล้วลูกก็ได้กลายเป็นจักรพรรดิและในระหว่างกลางก็มีส่วนประกอบ นี่คือการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัด นี่คือนกที่เลือกอย่างนี้ นี่คือนกบราห์มินและแล้วก็จะกลายเป็นสิ่งที่แสนจะใหญ่โตที่ลูกนั้นก็จะไม่แม้แต่จะมองเห็นหรือพบปะกับทุกคน ลูกจะแผ่แต่ล้อมรอบทุกคน(ทำงานรับใช้) พ่อพูดว่า: ล้อมรอบทุกคนในเดลีและบันเดเรและแล้วท่านก็พูดว่า: ลูกคือผู้ที่ล้อมรอบทั้งโลก ลูกก่อตั้งอาณาจักรเดียวในทั่วทั้งโลกด้วยพลังโยคะและดังนั้นลูกควรจะมีมีความสุขอย่างมากมาย บ้างก็แผ่แต่ไปยังที่หนึ่งและผู้อื่นก็ไปยังที่หนึ่ง ไม่มีใครรับฟังลูกในเวลาหนึ่ง เมื่อบุคคลสำคัญมาและได้มีการตีพิมพ์สิ่งนั้นในหนังสือพิมพ์พวกเขาจะเข้าใจ ในเวลานี้เหยื่อที่ล่าได้นั้นคือเหยื่อเล็ก ๆ ผู้คนที่มั่งคั่งที่ใหญ่โตและยิ่งใหญ่ก็คิดว่านี่คือสวรรค์สำหรับพวกเขา เพียงผู้ที่ยากจนเท่านั้นที่มาและประกาศสิทธิในมรดกของเขา พวกเขาพูดว่า: บาบ่า ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ไม่มีใครอื่นที่เป็นของฉัน อย่างไรก็ตามจะสามารถเป็นเช่นนั้นได้เมื่อความผูกพันยึดมั่นต่อทั้งโลกนั้นได้ขาดตอนลง อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. แผ่แต่เตือนกันและกันเพื่อที่จะทำให้อาณัติของบิสทุธิ ให้สัญญาของมานมานะบาฟ กลับมาบิสทุธิด้วยพลังโยคะและกลายเป็นดวงดาวที่เปล่งประกาย
2. ทำความเข้าใจการละเล่นที่ถูกกำหนดไว้แล้วที่ไม่มีขีดจำกัดนี้อย่างดีและกลายเป็นผู้คงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ให้น้ำมันของความรู้แก่มนุษย์และนำพวกเขาออกมาจากความมืดที่สุดของความไม่รู้

พร: ขอให้ลูกได้รับการเติมด้วยความพิเศษของความสูงส่งของความบริสุทธิ์และดังนั้นเปิดเผยชีวิตที่สูงส่งนี้ ความพิเศษของชีวิตบราห์มินคือความสูงส่งของความบริสุทธิ์ เช่นที่เมื่อลูกสามารถบอกจากใบหน้าและพฤติกรรมของบางคนที่เขาและเธอมาจากครอบครัวที่สูงส่ง เช่นเดียวกันชีวิตบราห์มินเข้าใจโดยประกายของความบริสุทธิ์ ประกายของความบริสุทธิ์มองเห็นได้ในพฤติกรรมและอยู่บนใบหน้าเมื่อไม่มีข้อหรือร่องรอยของความไม่บริสุทธิ์แม้ในความคิดของลูก ความบริสุทธิ์ไม่เพียงการรักษาสัญญาของความบริสุทธิ์แต่ควรไม่มีอิทธิพลของกิเลสใด ๆ นั่นคือ จากความไม่บริสุทธิ์ใด ๆ และแล้วลูกจะถูกกล่าวได้ว่าเป็นดวงวิญญาณบราห์มินผู้ที่ได้รับการเติมด้วยความพิเศษนั้น

คติพจน์: ผู้ที่มีการตระหนักรู้ในตนเองอยู่อย่างมีความสุขและมีสิทธิ์ต่อการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอ

*** โอม ซานติ ***